

PROPOSTES SINDICALS DAVANT LES ELECCIONS MUNICIPALS A LES CIUTATS DEL BARCELONÈS

**PROPOSTES SINDICALS
DAVANT LES
ELECCIONS MUNICIPALS
A LES CIUTATS DEL
BARCELONÈS**

INTRODUCCIÓ

En les properes setmanes tindran lloc les eleccions municipals a tot el territori de l'Estat. CCOO del Barcelonès, com ha fet en les anteriors convocatòries electorals d'àmbit local, volem fer arribar a totes les opcions polítiques que es presenten a les ciutats del nostre territori les prioritats d'actuació de govern que, des del món del treball, considerem essencials per assegurar a ciutadans i ciutadanes, sobretot treballadors i treballadores, les infraestructures necessàries per al desenvolupament d'una economia sostenible capaç de generar els llocs de treball necessaris, l'avenç amb mesures concretes cap a un nou model de desenvolupament productiu, la qualitat dels serveis públics i l'accés universal, la qualitat de la participació democràtica en el desenvolupament de cada ciutat i l'accés, per tant, a uns estàndards de vida dignes per a tothom, progressivament més igualitaris, socialment cohesionats, amb drets i deures, i amb garanties públiques de progrés i benestar.

La crisi del sistema econòmic que vivim des de l'any 2008 colpeja cada dia de manera més evident les capes socials més vulnerables. Treballadors i treballadores estem pagant el preu d'una crisi que no hem provocat, i la paguem amb més inseguretat i precarietat laboral i amb altes taxes d'atur, que corren un gran risc d'esdevenir cròniques, amb el creixement exponencial de la pobresa i el risc de marginació social i econòmica per a famílies i sectors socials sencers, amb pèrdua de drets i amb uns serveis públics progressivament més insuficients i que n'empitjoren la qualitat. L'amenaça de dualització de la nostra societat a les ciutats del Barcelonès és una evidència.

Per fer front a aquesta situació, les administracions locals es configuren com una de les claus: són les més properes als ciutadans i ciutadanes, són les primeres a qui s'exigeix i les primeres que reben els efectes negatius d'una tendència a l'empobriment que afecta cada vegada més persones que ja no són dels col·lectius considerats fins ara de risc, fet que les obliga a fer front a demandes socials creixents. Per això, més enllà de les seves competències, hauran de tenir necessàriament un paper de lideratge davant les altres administracions. En aquest sentit, cal cridar l'atenció sobre el fet que

són les administracions les que disposen de menys recursos públics i és imprescindible, per tant, definir iniciatives polítiques, fiscals i econòmiques que possibilitin augmentar els ingressos d'una manera estable i, sobretot, sostenible.

Així, en temps de crisi, els municipis tenen un paper protagonista, ja que són essencials en la prestació de serveis bàsics i, per tant, en la lluita contra la pobresa i l'exclusió. D'altra banda, també tenen un paper molt important en el desenvolupament real de tots aquells drets que ens converteixen en ciutadans i ciutadanes, i que, quan hi ha retallades socials, trontollen perillosament, sobretot pel que fa a la capacitat del seu exercici.

No ens podem permetre un retrocés de drets socials, civils i polítics amb l'excusa de la crisi. Per garantir la qualitat de vida i la convivència a les nostres ciutats necessitem institucions fortes, amb serveis públics de qualitat que garanteixin els nostres drets de ciutadania. Uns serveis que difícilment podrem recuperar si amb l'excusa de la crisi, i aprofitant la retallada, se'n privatitzen més, s'introdueixen més copagaments o es deixen degradar fins a convertir-los en purament assistencials.

A les nostres ciutats es produeixen canvis significatius: els usos de la ciutat evolucionen amb la presència d'un turisme omnipresent durant tot l'any, que forma part del paisatge urbà i que, d'altra banda, constitueix una activitat econòmica clau per a la ciutat, però que no podrà créixer indefinidament, perquè també té els seus límits.

La consolidació a les ciutats de nous models culturals, nous marcs de relacions i nous models familiars augura una societat definitivament més diversa, que exigeix uns serveis públics més potents i més rigor en les polítiques de participació i en l'aprofundiment de la democràcia participativa, que, sense menystenir la representació política, permeti donar més veu a les diferents capes socials per defensar els seus interessos, frenar el pes dels mercats i créixer en les polítiques públiques.

I també exigeix unes polítiques permanents de lluita contra les desigualtats i per la cohesió social en uns moments en què la crisi que

vivim tendeix a deixar greus efectes que poden esdevenir duradors en àmplies capes socials. Ens hi juguem la capacitat d'exercir plenament les llibertats, tant públiques com individuals, i, per tant, la capacitat de garantir una societat madura i creativa, lliure i capaç, rica i generadora de talent.

Des de sempre el nostre sindicat ha defensat un model de ciutat socialment equilibrada i cohesionada, econòmicament diversa i complexa, ambientalment sostenible i saludable. Una ciutat acollidora i oberta que garanteixi als seus habitants la capacitat d'accedir a tots els serveis propis d'una societat avançada; l'exercici ple dels drets de ciutadania; alts paràmetres de qualitat de vida, fonamentada en la qualitat del treball i el progrés econòmic i social, i la qualitat de l'espai públic, del medi ambient i de la mobilitat pública metropolitana, concebuda com un dret i posant l'èmfasi en el treball i els treballadors i treballadores, que és la majoria social de les nostres ciutats.

Canvi de model de desenvolupament

Aquests propers anys marcaran algunes de les claus del futur de les nostres ciutats. No tenim cap dubte que calen mesures agosarades i decidides que hauran d'emprendre els nous ajuntaments per posar les bases per al canvi de model productiu.

- **Diversificació econòmica:** permanència i defensa dels polígons urbans per incentivar la indústria tradicional i la indústria i l'economia del coneixement; una clara aposta per les activitats riques en R+D vinculades a la sostenibilitat, que són serveis d'alt valor afegit al costat dels serveis tradicionals.
- **Serveis públics:** propiciar el creixement del sector, l'ampliació de l'oferta, la qualitat dels serveis i la responsabilitat pública d'aquests serveis. Veiem els serveis com a activitats generadores d'ocupació i decisives en la redistribució de la riquesa cap a paràmetres de més equitat, fonamentals en tots els aspectes per al benestar dels ciutadans i ciutadanes, dels treballadors i treballadores.

- Ciutat metropolitana: en el marc d'unes ciutats complexes, que configuren la capital d'una regió metropolitana que necessita una lectura global, uns paràmetres de gestió política més enllà de les competències municipals en trets tan bàsics com el medi ambient, la seva sostenibilitat, la mobilitat i el seu paper clau en la cohesió del territori, l'energia, la seva generació, els seus costos i el seu aprofitament i la seva gestió en unes perspectives de creixement que han deixat de ser indefinides.
- Infraestructures: el Barcelonès i la seva àrea metropolitana presenten una concentració d'infraestructures bàsiques molt potent i en un petit espai geogràfic. Port, aeroport, xarxa ferroviària, de carreteres i de vies ràpides, energia i zones industrials i logístiques. Queda molt per fer en la millora dels serveis, la millora de la capacitat de gestió en una visió global que superi les traves burocràtiques, la implementació de les inversions pendents en projectes essencials, la definició dels límits i la utilitat pràctica en els encaixos, en la realitat del pol més gran d'activitat econòmica del sud d'Europa, que hauria d'assegurar activitats amb alt valor afegit, llocs de treball de qualitat, estabilitat laboral i eficiència econòmica.

El treball, la clau del progrés i la transformació

El treball és l'element clau de la cohesió social. És en l'exercici del treball on rau el poder de transformació de la natura morta en béns materials o en serveis i, per tant, la capacitat de generació de riquesa.

És l'element de socialització més important i l'element perquè cada persona adquireixi la plena capacitat de desenvolupament personal i social. Els objectius per assolir un mercat de treball que garanteixi les característiques d'un treball digne, estable, de qualitat, satisfactori, estimulants, d'acord amb els coneixements acadèmics i formatius, i coherent amb les expectatives vitals de cada personal són irrenunciables.

Des d'aquesta perspectiva, cal posar, per tant, el treball en el centre de qualsevol projecte de progrés social. És sobre les persones on recauen els efectes de les polítiques desenvolupades, de les inversions efectuades i de les activitats programades. No és acceptable, doncs, cap proposta de polítiques que no prevegin de manera explícita la presència central del treball com a activitat essencial que transforma i dóna valor, raó bàsica que fa que aquest concepte del treball tingui una consideració cabdal.

Assegurar la cohesió social

Els efectes de la crisi econòmica que estem patint comencen a impactar de manera evident sobre els sectors socials amb més risc d'exclusió, fet que afavoreix la tendència cap a la dualització de la nostra societat, que pot tenir efectes dramàtics en les nostres ciutats i en el model de desenvolupament social que hem defensat durant els darrers anys, pràcticament des de la recuperació de la democràcia. Evitar la cronificació de la pobresa i de l'exclusió és una responsabilitat de tota la societat, però essencialment ho és dels responsables polítics de les estructures de govern, sobretot dels governs locals.

Estem experimentant una dinàmica de creixement sostingut de l'atur, que progressivament queda sense cobertura i que augura l'expulsió del mercat de treball de col·lectius de treballadors i treballadores cada vegada més amplis, de més de 50 anys, però també podem constatar la incapacitat del mercat de treball d'absorbir en condicions dignes i estables els sectors joves que cerquen una ocupació que respongui a la seva formació i expectatives. És entre els col·lectius amb més risc on s'ha d'actuar amb més urgència i eficàcia per conjurar el risc d'exclusió.

L'educació, la clau del futur

Partint de la base comunament assumida que tenim la generació de ciutadans i ciutadanes, treballadors i treballadores, més ben formats de tota la nostra història, no podem deixar de veure la realitat d'una taxa de fracàs escolar d'aproximadament el 30% i que representa un

greu problema a l'hora d'assegurar un desenvolupament harmònic, equitatiu i de progrés per a la nostra societat.

La inversió en educació i formació és una de les claus del futur col·lectiu de la nostra societat; des de les escoles bressol fins a la universitat i la formació professional, sistema que no acaba encara d'assolir l'eficiència desitjada, a causa encara de la poca connexió entre els programes formatius i les realitats del mercat de treball.

Són assignatures pendents en què està en joc el futur, en termes de qualitat i eficiència de la nostra economia, en termes de qualitat del nostre mercat de treball i en termes de cohesió social.

Des de cada territori i des de cada ciutat, les administracions locals han de pressionar les administracions responsables per assegurar l'eficiència i la capacitat dels sistemes públics, la igualtat i l'equitat en l'accés als centres i la qualitat de l'educació impartida.

La cultura

Històricament a Barcelona i les ciutats de l'entorn, els moviments sindicals han situat l'accés al coneixement, la cultura i la creativitat cultural en un primer pla de les reivindicacions que cerquen més qualitat de vida, més drets i més instruments per defensar els interessos.

Els moviments sindicals considerem el món del treball com a generador de cultura, i no pas com a simple consumidor. Per tant, quan parlem de l'accés a la cultura no parlem només de possibilitar l'accés de treballadors i treballadores a les ofertes culturals del mercat, sinó que parlem també de possibilitar marcs de creació cultural, de desenvolupament d'activitats pròpies i de foment de la nostra creativitat des de la nostra condició de treballadors i treballadores, condició compartida per la majoria de ciutadans i ciutadanes de les nostres ciutats. Des del nostre punt de vista, constitueix una demanda a les administracions locals per facilitar no només els espais de creació, sinó per donar el suport i la visibilitat necessaris a les nostres activitats, ja que la riquesa que es genera a les ciutats no hauria de quedar reduïda als àmbits estrictes on es produeix.

Els drets de ciutadania

Els drets de ciutadania constitueixen segurament una de les responsabilitats més importants de les administracions. Constatem que els drets normatius només adquireixen utilitat pràctica quan tots els ciutadans i ciutadanes poden exercir-los efectivament, incloent-hi les persones nouvingudes, sense cap mena de discriminació ni d'exclusió.

La capacitat individual i col·lectiva de conèixer els drets i els canals per fer-los valer, i assegurar-ne la viabilitat és responsabilitat dels poders públics i és quelcom que no es pot obviar, si no volem posar en risc la cohesió social i el desenvolupament harmònic de la convivència ciutadana.

MESURES

CCOO del Barcelonès, organització social compromesa amb els treballadors i treballadores, ciutadans i ciutadanes, presentem les mesures següents que, segons el nostre parer, són les que qualsevol govern local hauria d'emprendre.

1. El valor del treball

- Els ajuntaments haurien de tenir com a objectiu prioritari impulsar mesures per assegurar un treball estable amb drets per a tots els ciutadans i ciutadanes.
- En les circumstàncies actuals, és urgent incrementar la despesa en polítiques actives d'ocupació.
- Cal fer dels pactes per l'ocupació un espai de debat i concertació local sobre el conjunt de les polítiques econòmiques locals.
- Participació sindical en el disseny i el seguiment de les contractacions públiques per garantir el compliment de les lleis i normatives laborals i de salut laboral així com la qualitat dels serveis, perquè afavoreixin la integració laboral de les persones amb dificultats especials.
- Plans d'ocupació i formació locals adreçats a les necessitats locals i, molt especialment, també a la renovació i a la transformació del model productiu.
- Millora dels serveis locals d'ocupació i de les polítiques de formació que incorporin l'alfabetització digital i que prioritzin la creació directa d'ocupació, l'acreditació de l'experiència professional i la certificació de la qualificació.

2. Indústria

- Polítiques i estratègies fiscals i urbanístiques per mantenir i atreure la indústria i l'activitat econòmica.
- Arranjament i ordenació dels polígons industrials amb la millora continuada dels serveis i les infraestructures (mobilitat col·lectiva i pública, model energètic, sostenibilitat ambiental, etc.).

- A Barcelona, definir com a districte industrial el Bon Pastor, el Torrent de l'Estadella i altres terrenys a la franja del riu Besòs, com el polígon Montsolís, compartit amb Sant Adrià de Besòs.
- Combinar al 22@ de Barcelona l'atracció de nova indústria tecnològica amb el manteniment de l'activitat industrial tradicional.
- Especial atenció i seguiment del polígon industrial de la Zona Franca de Barcelona, perquè sigui un polígon industrial on la indústria productiva sigui el motor de l'activitat principal.

3. Turisme

- La massificació de turistes a moltes parts de la ciutat està comportant el deteriorament de la convivència i la pèrdua de qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes que viuen i treballen a la ciutat.
- El creixement del turisme a Barcelona no pot continuar igual quant a quantitat, sinó que cal avaluar-lo en termes de qualitat.
- Cal desenvolupar de manera integral el Pla estratègic del turisme a Barcelona.
- Creació d'una mesa amb participació sindical, empresarial, de les administracions i d'entitats per a la planificació, la promoció i la formació del sector turístic.

4. Fiscalitat

- Aplicació d'una taxa turística a qui es beneficia del turisme (hotels, comerços, transports, restauració, etc.) per fer front als sobre costos produïts per la massiva utilització dels espais públics pels turistes (neteja, seguretat, sanitat, sorolls, congestió, increments de preus, etc.).
- Conveniència de crear noves figures contributives per cobrir part de les despeses generades per l'ús que determinats esdeveniments, col·lectius o entitats financeres fan de la ciutat.
- Transparència en les bonificacions, subvencions i desgravacions.

- Suficiència econòmica a partir de les transferències de l'Estat i la Generalitat.
- Tributs equitatius i progressius: que pagui més qui més té.

5. Habitatge i urbanisme

- Les polítiques urbanístiques que s'han d'aplicar a la ciutat han de representar més cohesió social i més qualitat de vida, per reafirmar un model de ciutat sostenible, mixta i inclusiva.
- En els propers anys aquestes polítiques no es podran desenvolupar sense tenir present la implicació ciutadana. Més enllà de l'acompliment d'un programa, s'han d'establir i reforçar els mecanismes de participació amb la ciutadania, les associacions i entitats, i els agents socials.
- La ciutat s'ha de fer des dels barris, a la vegada que es proposen projectes que en vertebrin l'estructura i l'àrea metropolitana. Les dificultats pressupostàries no han d'afectar la qualitat dels projectes i les polítiques s'han de regir per criteris d'eficàcia i austeritat.
- S'han de prioritzar els projectes en funció dels seus objectius socials.

6. Equipaments i espai públic

- S'ha de completar la xarxa d'equipaments públics, renovant i adequant els existents a les demandes socials actuals, amb l'objectiu de millorar la cohesió social.
- L'espai públic ha de ser un espai de convivència i integració de la ciutadania i per a la ciutadania, sense obstacles i de proximitat.
- L'espai públic millora la qualitat de vida de les persones i requereix un manteniment adequat i una gestió acurada de les activitats que s'hi desenvolupen.

7. Polítiques d'habitatge i rehabilitació

- La promoció d'habitatge protegit és una eina i una oportunitat per generar cohesió social a la ciutat. Les

polítiques públiques de promoció i construcció d'habitatge social, especialment les de lloguer i les adreçades a col·lectius amb dificultats especials, continuen sent una eina imprescindible per a la cohesió de les ciutats.

- Per tant, la ciutat ha de disposar d'un ampli parc d'habitatge públic en règim de dret de superfície i de tinença de lloguer, i s'ha de generar sòl urbà per destinar-lo a habitatge protegit i dotacions.
- Davant les noves necessitats de la ciutadania, s'han d'impulsar les dotacions i l'habitatge de diverses tipologies i mides.
- Els programes de promoció han d'incloure projectes de rehabilitació.
- La ciutat ha de prioritzar la rehabilitació a tots els barris i l'ha d'aprofitar per avançar cap a models més sostenibles i de polítiques d'estalvi energètic.

8. Polítiques de drets i serveis socials

- S'ha de completar el desenvolupament de la LAPAD (Llei de la dependència) i garantir la disponibilitat total de la cartera de serveis per a tots els graus i nivells de dependència.
- S'ha de completar el desplegament del model de serveis socials bàsics, incrementant el nombre de centres de serveis socials existents.
- En matèria d'infància i adolescència, és necessari dotar-se de centres oberts i espais familiars, i augmentar el nombre d'educadors i educadores socials.
- En matèria de gent gran, cal reforçar encara més els serveis d'atenció domiciliària i continuar augmentant el nombre de persones amb servei de teleassistència.

9. Polítiques d'inclusió social

- Lluitar fermament contra la pobresa i l'exclusió amb la creació de la renda mínima garantida.
- Reforçar el servei d'atenció a persones sense llar, amb més educadors i nous equipaments integrals, amb l'objectiu d'un "2015 sense ningú al carrer".

- Continuar desenvolupant el Sistema Integral de Cobertura de Necessitats Alimentàries i crear bancs d'aliments als diferents territoris de la ciutat.
- Aplicar, en el marc de la inserció sociolaboral, la reserva del 20% de la contractació municipal per a persones en risc o en situació d'exclusió social.

10. Polítiques d'acció comunitària

- Ampliar el nombre de projectes comunitaris dels centres de serveis socials i els plans de desenvolupament comunitari.
- Fomentar les xarxes d'acollida i convivència, i crear programes de convivència i interculturalitat.
- Fomentar els projectes d'intercanvi, com ara els bancs de temps i les cooperatives de consum sostenible i ecològic.

11. La salut és un dret fonamental de les persones

- En el cas de Barcelona, la seva presència en el Consorci Sanitari entenem que l'obliga també a impulsar mesures urgents per assegurar la qualitat de l'assistència sanitària pública a la ciutat.
- A Barcelona hi ha desigualtats en l'àmbit de la salut per raó de classe social, gènere, origen, edat i territori. Es poden reduir mitjançant polítiques sanitàries i polítiques socials.
- L'Ajuntament ha de promoure la investigació de les causes de les desigualtats en salut a Barcelona per després poder intervenir-hi políticament.
- La vigilància de les desigualtats en salut és especialment important en temps de crisi econòmica, en els quals la tendència és que les desigualtats s'engrandeixin. Les discriminacions que suposen un perjudici per a la salut i més mortalitat són una injustícia que una ciutat com Barcelona no es pot permetre.
- L'assistència sanitària ha d'estar a l'altura del repte que suposa l'augment de població i, especialment, l'augment de població vulnerable.

- Barcelona i les ciutats del seu entorn necessiten més inversió en assistència sanitària per evitar problemes de massificació tant en l'assistència primària com en les urgències i per evitar llargues cues d'espera per als especialistes i les intervencions quirúrgiques.
- Cal garantir explícitament els principis d'equitat, universalitat i gratuïtat en l'ús del sistema sanitari. Cal reconèixer que el sistema sanitari és generador de riquesa i d'ocupació. No és un llast per a l'economia del país, sinó tot el contrari.
- L'Ajuntament ha de promoure la participació democràtica en salut a través dels seus mecanismes, ja implementats amb implicació i vinculació reals.
- L'Ajuntament ha de promoure la salut. Pot fer-ho amb campanyes d'informació i educació, actuacions preventives i intervenint per a la millora de les condicions d'accessibilitat, mobilitat, etc.

12. L'educació és també un dret fonamental

- Hem de construir una societat moderna i igualitària a l'entorn d'aquest dret. Es tracta d'un servei públic fonamental per garantir la cohesió social.
- L'Ajuntament ha d'estendre la xarxa pública d'escoles bressol de 0 a 3 anys perquè tothom hi pugui accedir.
- L'Ajuntament és la primera institució que detecta les necessitats d'inversió en educació. Ha d'impulsar mesures d'equitat, essencialment la coresponsabilitat, entre tots els centres sostinguts amb fons públics. Ha de tenir un paper protagonista en el disseny de les polítiques educatives a la ciutat i, per tant, una bona col·laboració i interlocució amb la Generalitat de Catalunya.
- L'Ajuntament ha d'impulsar la utilització, fora d'hores escolars, dels patis i les biblioteques.
- L'Ajuntament ha de tenir un paper decisiu amb les oficines municipals d'escolarització perquè no hi hagi conductes discriminatòries en l'escolarització de l'alumnat.
- La formació professional adquireix una importància especial en aquests moments de crisi econòmica. És essencial que

l'oferta sigui suficient i que respongui a les necessitats de l'economia i de les persones.

- És també imprescindible en aquests temps millorar l'orientació a les persones que volen formar-se per treballar.

13. La cultura, element de cohesió social

- Invertir en cultura és una aposta per la cohesió social, la inclusió i el benestar, en el marc del desplegament dels drets de ciutadania. Cal considerar-la també com un factor de desenvolupament socioeconòmic.
- Cal fomentar els espais de relació de les xarxes culturals per impulsar accions innovadores i generar coneixement. També cal connectar i fer visible l'acció cultural que desenvolupen les entitats ciutadanes, els agents socials i els diferents col·lectius que estan creant cultura a les ciutats.
- El desenvolupament cultural creatiu necessita espais: les biblioteques, els centres cívics i els casals han de rebre les inversions necessàries per assegurar les activitats que fan, l'accés als diferents usuaris i usuàries, i la visibilitat social.

14. Sostenibilitat i medi ambient

- Pla de xoc que comporti la presa de mesures urgents per reduir la contaminació i assegurar la qualitat de l'aire almenys fins als límits marcats per la Unió Europea, que avui superem en gairebé tots els punts. Igualment, cal treballar per reduir el soroll.
- Cal definir de manera integral un model energètic, d'abast metropolità, que faci sostenible el nostre model de ciutat en el seu entorn real des del punt de vista tant productiu com de qualitat de vida dels habitants.
- S'ha d'impulsar mesures d'estalvi energètic i rehabilitar habitatges incorporant mesures d'estalvi i eficiència, com per exemple plaques solars, etc.
- S'ha de fer el seguiment del Pla de recollida selectiva de residus i aprofundir en aquesta iniciativa, garantint percentatges cada dia més alts de reciclatge i reutilització.

15. Infraestructures i mobilitat

- Cal prioritzar els carrils bus VAO i les xarxes de transport públic. S'han de reduir les necessitats d'accedir a les ciutats, a la feina i als serveis en vehicle privat, tant de quatre com de dues rodes, perquè és insostenible en termes de contaminació de l'aire, despesa energètica i salut i seguretat.
- S'han d'impulsar les connexions metropolitanes i les xarxes perifèriques de la mobilitat pública. Només millorant substancialment les possibilitats de connexió en xarxa podrem evitar la massiva circulació amb vehicles privats des de l'entorn metropolità cap als centres urbans.
- Cal continuar fent inversions en les xarxes públiques (ferrocarrils, tant de Rodalies com de la Generalitat), acabar les línies 9 i 10 del metro, i connectar la xarxa de tramvies fins a estendre-la cap a la Zona Franca, pel sud, i fins a Montgat, pel nord.
- S'han d'impulsar decididament les connexions de carrils bici a tota l'àrea metropolitana així com la protecció i la promoció dels viatges a peu, en les connexions de proximitat, camins escolars, etc.
- Cal avançar al més ràpidament possible en la implementació del RetBus a Barcelona.
- Cal revisar les xarxes metropolitanes de bus públic i les seves connexions intermodals quant a línies, freqüències i horaris, per millorar els accessos als llocs de treball.
- S'ha de generalitzar la figura del gestor de la mobilitat en els plans de mobilitat que s'implementin en els diferents territoris.

DECÀLEG DE PRIORITATS

1. Cal adoptar mesures per canviar el model de desenvolupament. Essencialment, es tracta d'apostar per l'economia productiva en el marc d'un desenvolupament sectorial àmpliament diversificat, tenint en compte sobretot els sectors vinculats al coneixement.
2. S'han d'impulsar polítiques decidides per garantir que el nostre mercat de treball sigui capaç de donar sortida laboral als milers de titulats i titulades excel·lentment formats que estan subocupats i només veuen sortida en l'emigració. Més que les polítiques d'atreure talent, és fonamental una aposta per retenir el talent que hem format aquí amb els recursos d'aquí, en lloc d'exportar-lo.
3. S'ha de generar un espai de concertació permanent al voltant dels pactes per l'ocupació, per debatre col·lectivament sobre el conjunt d'estratègies econòmiques de les ciutats. Igualment, s'ha de constituir una comissió estable de seguiment del turisme, l'evolució, les infraestructures, l'oferta turística, la qualitat, l'ocupació que genera i les necessitats formatives de treballadors i treballadores del sector, amb la presència de patronals i sindicats.
4. Cal aprofitar la capacitat normativa de les iniciatives de fiscalitat municipal per desenvolupar noves taxes i noves polítiques fiscals locals, fent valer la màxima que aportí més qui més té, especialment pel que fa al turisme i al seu aprofitament de l'entorn ciutadà.
5. Cal establir clàusules socials i laborals en tota la contractació pública dels ajuntaments, i crear comissions de seguiment i avaluació d'aquestes clàusules. S'ha d'establir el dret a la subrogació dels treballadors i treballadores a totes les convocatòries.
6. Cal adaptar a escala local les polítiques actives d'ocupació, amb la finalitat de millorar la planificació i reorientar els plans, vinculats

a les necessitats pròpies de cada zona, a la renovació del teixit productiu i a la inserció laboral estable dels treballadors i treballadores que hi participin.

7. És necessari el compromís explícit per mantenir i desenvolupar els serveis públics adreçats a les persones, la seva suficiència i qualitat, i la seva gestió pública directa, especialment pel que fa als serveis socials bàsics, assegurant en qualsevol cas la no-discriminació per motius d'origen, sexe, etc.
8. És necessari el compromís per continuar desenvolupant la xarxa d'escoles bressol, element bàsic de l'accés universal des de la infància a la formació amb la perspectiva de donar servei a tota la demanda existent a cada zona i ciutat, i d'assegurar-ne el caràcter públic, la gestió igualment pública i, naturalment, la no-discriminació.
9. Els ajuntaments, com a administracions més properes a la ciutadania, han d'impulsar mesures que, des de la garantia dels principis d'equitat, universalitat i gratuïtat de l'assistència sanitària, garanteixin l'eficiència, la qualitat i el finançament dels serveis. En el cas de la ciutat de Barcelona, la responsabilitat municipal és més evident perquè l'Ajuntament forma part del Consorci Sanitari.
10. La participació de la societat organitzada en els afers col·lectius no ha assolit, des de la recuperació de la democràcia, unes fites prou satisfactòries i, sobretot, eficaces. Cal continuar amb l'esforç, necessàriament col·lectiu per aplicar, a la legítima democràcia representativa, nous criteris cap a una democràcia més participativa, en què els esforços del teixit social constatin la utilitat del seu treball. Cal una profunda reflexió sobre els valors de la participació, els seus marcs, els seus límits i les seves capacitats d'influir en les polítiques públiques de proximitat. Instem les administracions locals a desenvolupar, en el proper mandat, aquesta tasca.

Barcelona, maig de 2011

